

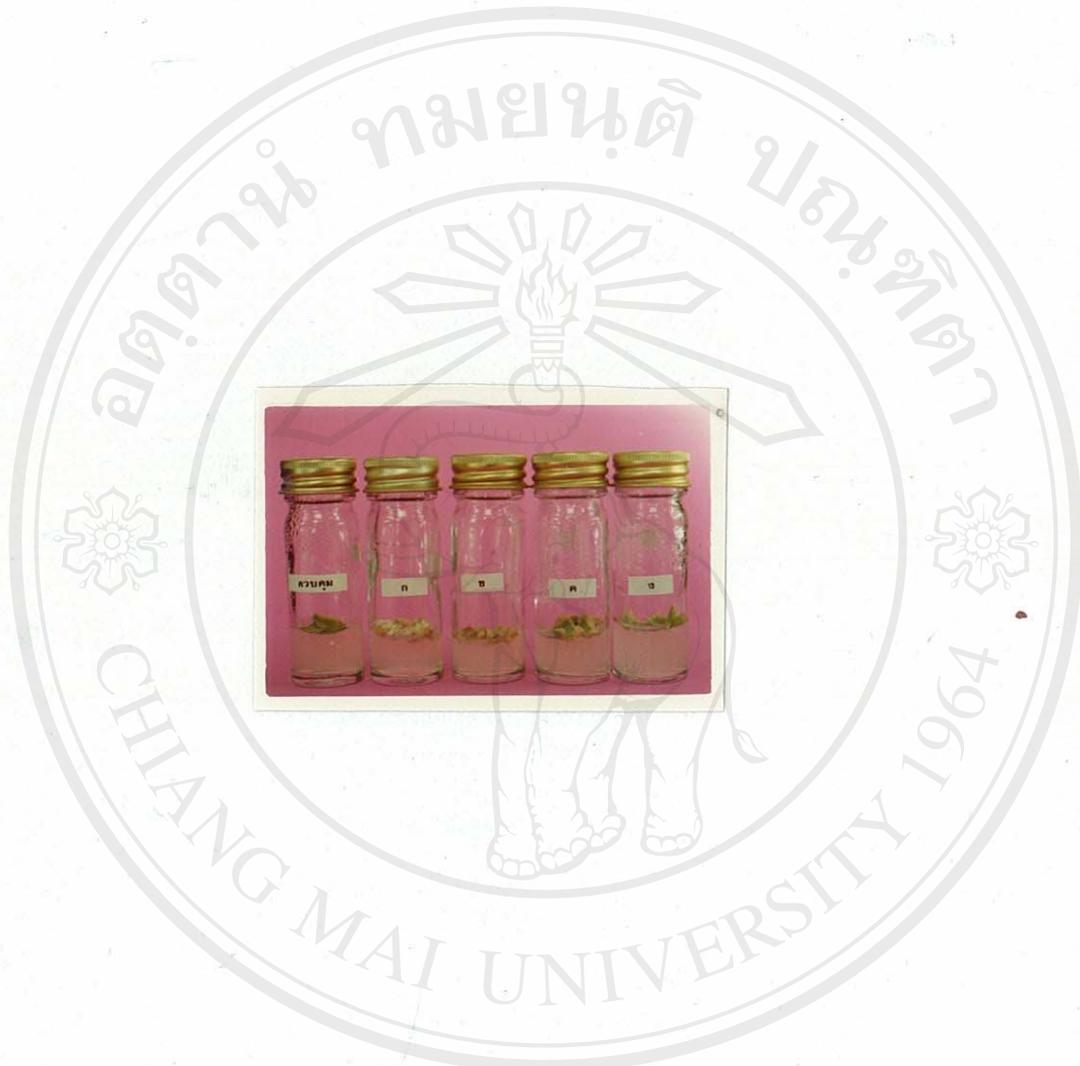
1. การคัดเลือกส่วนต่าง ๆ ของต้นกัญชาที่เหมาะสมสำหรับกระบวนการเลี้ยงเนื้อเชื้อ

การนำส่วนของกัญชาซึ่งได้แก่ ลำต้นส่วนยอด ใบส่วนยอด และก้านใบส่วนยอด มาเลี้ยงในอาหารสังเคราะห์ของ Murashige and Skoog (1962) ที่มีสัดส่วนความเข้มข้นของ 2,4-D : BA เท่ากับ 2:2 มก./ลิตร พบว่าใบส่วนยอดของกัญชาสามารถชักนำให้เกิดแคลลัส และการเติบโตของแคลลัสดีกว่าส่วนลำต้นและก้านใบส่วนยอดของกัญชา โดยให้เปอร์เซ็นต์การเกิดแคลลัสสูงกว่า (ตารางที่ 3) คือ ใบส่วนยอดให้เปอร์เซ็นต์การเกิดแคลลัส 100 % ซึ่งสูงกว่าส่วนของลำต้นส่วนยอดและก้านใบส่วนยอดที่มีเปอร์เซ็นต์การเกิดแคลลัสเท่ากับ 71.4 % และ 87.5 % ตามลำดับ ในลักษณะของแคลลัสใบส่วนยอดจะให้แคลลัส 4 ขนาดคือ แคลลัสขนาดใหญ่มากมีน้ำหนักมากกว่า 501 มิลลิกรัมขึ้นไป (ขนาด ก.) แคลลัสขนาดใหญ่น้ำหนัก 351-500 มิลลิกรัม (ขนาด ข.) แคลลัสขนาดปานกลางน้ำหนัก 151-350 มิลลิกรัม (ขนาด ค.) แคลลัสขนาดเล็กน้ำหนักน้อยกว่า 150 มิลลิกรัม (ขนาด ง.) (รูปที่ 2) ใบส่วนยอดจะให้เปอร์เซ็นต์ขนาดแคลลัสที่ใหญ่สูงกว่าลำต้นส่วนยอดและก้านใบส่วนยอด ซึ่งไม่ให้เปอร์เซ็นต์แคลลัสขนาดใหญ่เลย นอกจากนี้ ยังพบว่าส่วนของเนื้อเชื้อใบส่วนยอดมีเปอร์เซ็นต์การติดเชื้อ (contaminate) น้อยกว่าเนื้อเชื้อส่วนลำต้นและก้านใบปลายยอด (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 แสดงเปอร์เซ็นต์การเกิดแคลสซัส และการเจริญโตของแคลสซัสที่ไคคาการเลี้ยงเนื้อเยื่อจากส่วนต่าง ๆ ของต้นกล้วย
ใบอาหารสังเคราะห์ของ Murashige and Skoog (1962) เมื่อเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อได้ 5 สัปดาห์

ลักษณะที่สังเกต เปอร์เซ็นต์	ลำต้นส่วนยอด		ก้านใบ		ใบส่วนยอด	
	ความถี่ (มก./ดิกร)	ความถี่ (มก./ดิกร)	ความถี่ (มก./ดิกร)	ความถี่ (มก./ดิกร)	ความถี่ (มก./ดิกร)	ความถี่ (มก./ดิกร)
การเกิดแคลสซัส	76.9	71.4	20	87.5	0	100
การทึบเขียว	56.7	53.3	50	46.7	15	8.3
การทาบึง	53.9	78.6	45.8	68.8	52.4	81.8
ขนาดแคลสซัส						
ก. ขนาดใหญ่มาก	0	0	0	0	0	9.9
ข. ขนาดใหญ่	0	0	0	18.8	0	9.9
ค. ขนาดปานกลาง	0	21.4	0	25	0	45.5
ง. ขนาดเล็ก	76.9	50	20	43.8	0	36.4

หมายเหตุ.- แคลสซัสขนาด ก. มีน้ำหมักมากกว่า 501 มิลลิกรัม   แคลสซัสขนาด ก. มีน้ำหมัก   151-350 มิลลิกรัม
 แคลสซัสขนาด ข. มีน้ำหมัก   351-500 มิลลิกรัม   แคลสซัสขนาด ก. มีน้ำหมักน้อยกว่า   150 มิลลิกรัม

รูปที่ 2 แสดงขนาดของแคลลัสที่ได้จากใบส่วนยอดของกัญชา เมื่อเพาะเลี้ยงในอาหาร
 สื่อเพาะเลี้ยงของ Murashige and Skoog (1962) อายุ 5 สัปดาห์

ขนาด	ก.	น้ำหมักมากกว่า 501	มิลลิกรัม
ขนาด	ข.	น้ำหมัก 351-500	มิลลิกรัม
ขนาด	ค.	น้ำหมัก 151-350	มิลลิกรัม
ขนาด	ง.	น้ำหมักน้อยกว่า 150	มิลลิกรัม

2. การศึกษาความเข้มข้นของอาหาร (Media strength) ของ Murashige Skoog (MS) (1962) ที่เหมาะสมสำหรับการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อใบส่วนยอดของ กัญชา

จากการนำเอาใบส่วนยอดของกัญชามาเพาะเลี้ยงในอาหารสังเคราะห์ ของ MS แบบความเข้มข้นเต็มสูตร (Full strength) และแบบความเข้มข้นครึ่งหนึ่ง (Half strength) ที่มีสัดส่วนของสารควบคุมการเจริญเติบโต 2,4-Dichlorophenoxy acetic acid (2,4-D) และ 6 Benzyl amino purine (BA) 2:2 มก./ลิตร พบว่าความเข้มข้นของอาหารมีผลต่อการเจริญของแคลลัสจากใบส่วนยอดของ กัญชา 3 प्रकार คือ

1. ขนาดแคลลัส เนื้อเยื่อใบส่วนยอดที่เลี้ยงในอาหารสังเคราะห์แบบ ความเข้มข้นครึ่งหนึ่ง จะให้เปอร์เซ็นต์แคลลัสที่มีขนาดใหญ่มากกว่า เนื้อเยื่อใบส่วนยอด ที่เพาะเลี้ยงในอาหารสังเคราะห์แบบความเข้มข้นเต็มสูตรคือ อาหารสังเคราะห์แบบ Half strength จะให้แคลลัสส่วนใหญ่จะมีขนาดปานกลางคือ 65 % ส่วนแคลลัสขนาดเล็กมีเพียง 5 % สำหรับอาหารสังเคราะห์แบบ Full strength จะให้แคลลัสส่วนใหญ่ ขนาดปานกลาง 45.5 % แต่เปอร์เซ็นต์ยังต่ำกว่าเมื่อเพาะเลี้ยงด้วยสูตรอาหาร Half strength ซึ่งให้ถึง 65 % ส่วนแคลลัสขนาดเล็กมี 36.4 % (ตารางที่ 4)

2. การตายนิ่ง (รูปที่ 3) อาหารสังเคราะห์แบบ Half strength ช่วยลดเปอร์เซ็นต์การตายนิ่งของเนื้อเยื่อคือ เนื้อเยื่อใบส่วนยอดเมื่อเพาะเลี้ยงในอาหารสังเคราะห์แบบ Half strength มีเปอร์เซ็นต์การตายนิ่ง 30 % ขณะที่เนื้อเยื่อเพาะเลี้ยงในอาหารสังเคราะห์แบบ Full strength มีเปอร์เซ็นต์การตายนิ่งถึง 81 % (ตารางที่ 4)

3. ความเขี้ยวสกของเนื้อเขี้ยว เนื้อเขี้ยวในส่วนย่อยของพืชที่เพาะเลี้ยงในอาหารสังเคราะห์แบบ Half strength จะมีความเขี้ยวสกกว่าเนื้อเขี้ยวในส่วนย่อยที่เลี้ยงในอาหารสังเคราะห์แบบ Full strength

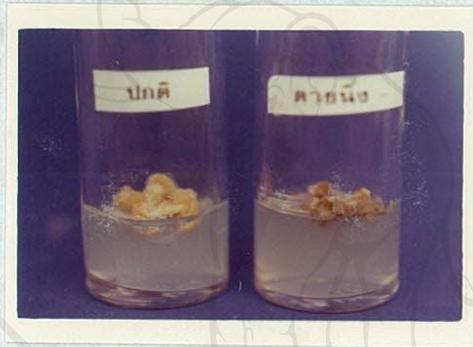
นอกจากนี้ ยังพบว่าอีกว่า สารควบคุมการเจริญจำเป็นต่อการเกิดแคลลัสในการเพาะเลี้ยงเนื้อเขี้ยวในส่วนย่อยของพืชคือ ในอาหารสังเคราะห์ทั้งแบบ Half strength และ Full strength เมื่อไม่มีสารควบคุมการเจริญจะไม่เกิดแคลลัส (ตารางที่ 4)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การเกิดแผลดั่ง การทายนึ่ง และขนาดแผลดั่งของเนื้อเยื่อส่วนยอดของกิ่งชา
เมื่อเพาะเลี้ยงในอาหารสังเคราะห์ของ Murashige and Skoog แบบความเข้มข้นเต็มสูตร และ
ความเข้มข้นครึ่งหนึ่ง หลังจากเพาะเลี้ยงได้ 5 สัปดาห์

ลักษณะที่สังเกต เปอร์เซ็นต์	ความเข้มข้นครึ่งหนึ่ง		ความเข้มข้นเต็มสูตร	
	ความคุม	2,4-D : BA 2:2 (มก./ลิตร)	ความคุม	2,4-D : BA 2:2 (มก./ลิตร)
การเกิดแผลดั่ง	0	94.7	0	100
การทายนึ่ง	1.3	30	22.4	81.8
ขนาดแผลดั่ง				
ก. ขนาดใหญ่มาก	0	10	0	9.9
ข. ขนาดใหญ่	0	15	0	9.9
ค. ขนาดปานกลาง	0	65	0	45.5
ง. ขนาดเล็ก	0	5	0	36.4

หมายเหตุ.- เสร็จเปอร์เซ็นต์เกิดแผลจากการเลี้ยงเนื้อเยื่อ 15-25 สัปดาห์ 1 treatment

รูปที่ 3 แสดงลักษณะของการตายทิ้งของแคลลัส เมื่อเปรียบเทียบกับแคลลัสปกติ
เลี้ยงได้ครบ 5 สัปดาห์ในอาหาร Murashige and Skoog (1962)
แบบความเข้มข้นครึ่งหนึ่ง (Half strength) ที่มีสารควบคุมการเจริญ

3. ผลของความเข้มข้น 2,4-Dichlorophenoxy acetic acid (2,4-D),
6 Benzylaminopurine (BA) และ Kinetin ต่อการเกิดคลอโรฟิลล์ของใบ
ส่วนยอดของกัญชา

3.1 ผลของ 2,4-D, BA และ Kinetin

จากการนำใบส่วนยอดกัญชาเลี้ยงในอาหาร MS แบบ Half strength
ซึ่งมีความเข้มข้นของ 2,4-D, BA และ Kinetin เท่ากับ 0.1, 2, 4, 8 และ 10
มก./ลิตร พบว่าความเข้มข้นของ 2,4-D ช่วง 0.01-4 มก./ลิตร สามารถชักนำการ
เกิดคลอโรฟิลล์ได้ คลอโรฟิลล์มีขนาดและรวมน ขนาดไม่โตเมื่อความเข้มข้นของ 2,4-D
เพิ่มเป็น 8 และ 10 มก./ลิตร เปอร์เซ็นต์การเกิดคลอโรฟิลล์จะต่ำมาก คลอโรฟิลล์ขนาดเล็ก
มากและเนียน ส่วนผลของ BA หรือ Kinetin ต่อการเกิดคลอโรฟิลล์ พบว่าเกิดคลอโรฟิลล์
ช่วงความเข้มข้น 0.01-4 มก./ลิตร สามารถชักนำเกิดคลอโรฟิลล์ได้ แต่ไม่ดีกว่า 2,4-D
เมื่อเพิ่มความเข้มข้น BA หรือ Kinetin เป็น 8 และ 10 มก./ลิตร พบว่าไม่เกิดคลอโรฟิลล์

เมื่อนำ 2,4-D มาใช้ร่วมกับ BA หรือ Kinetin พบว่าเปอร์เซ็นต์การ
เกิดคลอโรฟิลล์จะสูง และคลอโรฟิลล์ที่มีขนาดใหญ่มากกว่าเมื่อใช้ 2,4-D, BA หรือ Kinetin
อย่างเดี่ยว ดังนั้น การวิจัยนี้จึงเลือกสัดส่วนความเข้มข้น 2,4-D : BA หรือ 2,4-D :
Kinetin ช่วง 0.5-5 มก./ลิตร เพื่อศึกษาผลของสารควบคุมการเจริญเติบโตต่อการเกิด
คลอโรฟิลล์ของใบกัญชา

3.2 ผลของความเข้มข้น 2,4-D : BA

จากการนำใบส่วนยอดของกัญชามาเพาะเลี้ยงในอาหาร Murashige and
Skoog แบบ Half strength ซึ่งมีสัดส่วนความเข้มข้นของ 2,4-D : BA ต่าง ๆ กัน
พบว่าเมื่อเชื้อใบส่วนยอดกัญชาถูก combinations สามารถชักนำให้เกิดคลอโรฟิลล์ได้ ซึ่งจะมี

อยู่ 4 ขนาดคือ ขนาดใหญ่มาก น้ำหนักเฉลี่ย 632.5 มิลลิกรัม ขนาดใหญ่ น้ำหนักเฉลี่ย 428.2 มิลลิกรัม ขนาดปานกลาง น้ำหนักเฉลี่ย 190.3 มิลลิกรัม ขนาดเล็ก น้ำหนักเฉลี่ย 100.4 มิลลิกรัม การเกิดคลอสิสจะปรากฏให้เห็นในปลายชีพคาที่ 1 เพอร์เซ็นต์การเกิดคลอสิสในทุก combinations จะสูงสุดในชีพคาที่ 3, 4 (ตารางที่ 5) (ตารางที่ 6) (ตารางที่ 7) การตายหนึ่งจะเริ่มปรากฏให้เห็นในชีพคาที่ 3 (ตารางที่ 5) (ตารางที่ 6) (ตารางที่ 7) ซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อเชื้อที่ไม่เกิดคลอสิส และเมื่อเชื้อที่มีคลอสิส ขนาดเล็ก

การเปรียบเทียบผลของความเข้มข้นของ 2,4-D เมื่อใช้ร่วมกับ BA ต่อ เพอร์เซ็นต์การเกิดคลอสิส พบว่าเพอร์เซ็นต์การเกิดคลอสิสจะสูงใน combination ที่มีความเข้มข้นของ 2,4-D เท่าคือ 0.5 มก./ลิตร ซึ่งมีเพอร์เซ็นต์การเกิดคลอสิสถึง 100 % การเพิ่มความเข้มข้นของ 2,4-D เป็น 2 มก./ลิตร (ตารางที่ 6) และ 5 มก./ลิตร (ตารางที่ 7) มีผลทำให้เพอร์เซ็นต์การเกิดคลอสิสลดลง นอกจากนี้ การเพิ่มความเข้มข้นของ 2,4-D มีผลทำให้เพอร์เซ็นต์การตายหนึ่งเพิ่มขึ้น (ตารางที่ 8) คือ ใน combination ที่มีความเข้มข้น BA เท่ากับ 2 มก./ลิตร เมื่อความเข้มข้นของ 2,4-D เท่า (0.5 มก./ลิตร) มีเพอร์เซ็นต์การตายหนึ่งเท่ากับ 17.9 % และเพิ่มขึ้นเป็น 39.3 % และ 46.7 % เมื่อเพิ่มความเข้มข้นของ 2,4-D เป็น 2 และ 5 มก./ลิตร ตามลำดับ

ผลของ 2,4-D เมื่อใช้ร่วมกับ BA ต่อขนาดคลอสิสพบว่า การเพิ่มความเข้มข้นของ 2,4-D ทำให้ขนาดคลอสิสขนาดใหญ่ลดลง (ตารางที่ 8) เมื่อเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อไค้ 5 ชีพคาที่ จะเห็นว่าเมื่อความเข้มข้นของ 2,4-D เท่ากับ 0.5 มก./ลิตร จะให้เพอร์เซ็นต์คลอสิสขนาดใหญ่มาก และขนาดใหญ่สูง และเมื่อความเข้มข้น 2,4-D เพิ่มขึ้นเป็น 2 มก./ลิตร และ 5 มก./ลิตร เพอร์เซ็นต์คลอสิสขนาดใหญ่มากและขนาดใหญ่ลดลง (ตารางที่ 8)

ผลของความเข้มข้น BA เมื่อใช้ร่วมกับ 2,4-D ต่อการเกิดคลอสิสของใบส่วนยอดของกัญชา พบว่าใน combinations ที่มี 2,4-D ความเข้มข้นต่ำเท่ากับ 0.5 มก./ลิตร การเพิ่มความเข้มข้นของ BA ไม่มีผลต่อเปอร์เซ็นต์การเกิดคลอสิสคือ มีเปอร์เซ็นต์การเกิดคลอสิสเท่ากับ 100 % ต่อเปอร์เซ็นต์การเกิดคลอสิสในสัปดาห์ที่ 1 จะติดตามความเข้มข้นของ BA (ตารางที่ 5) เมื่อความเข้มข้นของ 2,4-D เพิ่มขึ้นเป็น 2 มก./ลิตร (ตารางที่ 6) และ 5 มก./ลิตร (ตารางที่ 7) การเพิ่มความเข้มข้น BA มีแนวโน้มทำให้เปอร์เซ็นต์การเกิดคลอสิสลดลง และเปอร์เซ็นต์การเกิดคลอสิสในสัปดาห์ที่ 1 ลดลง เมื่อความเข้มข้น 2,4-D เท่ากับ 2 มก./ลิตร (ตารางที่ 6)

ผลของ BA เมื่อใช้ร่วมกับ 2,4-D ต่อขนาดคลอสิสและการตายกิ่ง พบว่าความเข้มข้นของ BA เท่ากับ 2 มก./ลิตร จะให้คลอสิสขนาดใหญ่กว่า ความเข้มข้น BA เท่ากับ 0.5 และ 5 มก./ลิตร (ตารางที่ 8) การเพิ่มความเข้มข้นของ BA ทำให้เปอร์เซ็นต์การตายกิ่งของคลอสิสและเนื้อเยื่อใบส่วนยอดเพิ่มขึ้น (ตารางที่ 8) คือ เมื่อความเข้มข้นของ BA ต่ำ เท่ากับ 0.5 มก./ลิตร จะให้การตายกิ่งเท่ากับ 14.3 % และเพิ่มเป็น 39.3 % และ 42.4 % เมื่อเพิ่มความเข้มข้น BA เป็น 2 และ 5 มก./ลิตร (ตารางที่ 6)

เป็นที่น่าสังเกตว่า การเพิ่มความเข้มข้นของ BA ในสัดส่วนที่มี 2,4-D มีผลทำให้การขยายขนาดของใบและเส้นใบเพิ่มขึ้น

จากอิทธิพลของ 2,4-D และ BA ที่กล่าวมา สัดส่วนที่ทำให้เนื้อเยื่อใบส่วนยอดเจริญได้ดีที่สุด น่าจะเป็น 0.5 : 2 มก./ลิตร เนื่องจากให้เปอร์เซ็นต์

การเกิดแก๊ส 100 % และเปอร์เซ็นต์แก๊สขนาดใหญ่อุณหภูมิสูง คือ ให้ขนาดใหญ่มาก
น้ำหนักเฉลี่ย 532 มิลลิกรัม เท่ากับ 17.9 % ขนาดใหญ่น้ำหนักเฉลี่ย 367 มิลลิกรัม
เท่ากับ 46.4 % และมีเปอร์เซ็นต์การคายน้ำต่ำกว่าสัดส่วนอื่น ๆ (ตารางที่ 8)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

ตารางที่ 5 แสดงเปอร์เซ็นต์การเกิดแคลลัสและการเพิ่มโตของแคลลัสที่เลี้ยงจากไปกัญชาในสัปดาห์ต่าง ๆ เมื่อเลี้ยงในอาหาร Murashige and Skoog แบบ Half strength ที่มีความเข้มข้น 2, 4-D เท่ากับ 0.5 มก./ลิตร และ เท่ากับ 0.5, 2 และ 5 มก./ลิตร

ลักษณะที่สังเกต เปอร์เซ็นต์	ความเข้มข้น 2, 4-D : AB (มก./ลิตร)										รวม					
	0.5:5					0.5:2						0.5:5				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5		1	2	3	4	5
การเกิดแคลลัส	7.4	37.0	92.6	100.0	100.0	46.9	59.4	80.0	100.0	100.0	74.1	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
การตายนิ่ง	0	0	14.8	18.5	0	0	0	0	10.7	17.9	0	0	0	0	0	38.5
ขนาดแคลลัส																
ก. ขนาดใหญ่มาก	0	0	0	0	7.4	0	0	0	17.2	17.9	0	0	0	0	0	42.3
ข. ขนาดใหญ่	0	0	0	11.1	11.1	0	6.3	23.3	48.3	46.4	0	0	15.4	11.5	0	0
ค. ขนาดปานกลาง	0	14.8	33.3	37.0	29.6	0	15.6	36.7	13.8	17.9	0	48.1	50.0	37.7	57.7	0
ง. ขนาดเล็ก	7.4	22.2	59.3	51.9	51.9	46.9	37.5	20.0	20.7	17.9	74.1	51.9	34.6	0	0	0

รางที่ 6 แสดงเปอร์เซ็นต์การเกิดแคลลัสและการเติบโตของแคลลัสที่เลี้ยงจากใบของกัญชงในสัปดาห์ต่าง ๆ เมื่อเลี้ยงในอาหาร
 Murashige and Skoog แบบ Half strength ที่มีความเข้มข้น 2, 4-D เท่ากับ 2 มก./ลิตร และ BA เท่ากับ
 0.5, 2 และ 5 มก./ลิตร

ลักษณะที่สังเกต เปอร์เซ็นต์	ความเข้มข้น 2, 4-D : BA (มก./ลิตร)														
	2:0.5					2:2					2:5				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
รเกิดแคลลัส	54.1	94.3	94.3	97.1	97.1	6.9	53.6	75.0	95	94.7	37.1	69.7	81.8	87.9	87.9
รตายนิ่ง	0	0	0	2.9	14.3	0	0	3.6	25	39.3	0	0	6.1	27.3	42.4
ภาคแคลลัส															
ก.ขนาดใหญ่มาก	0	0	5.7	5.7	8.6	0	0	7.9	10	10.0	0	0	21.2	21.2	21.2
ช.ขนาดใหญ	0	11.4	8.6	8.6	11.4	0	3.6	7.1	15	15.0	0	24.2	3.0	3.0	3.0
ค.ขนาดปานกลาง	0	57.1	57.1	57.1	51.4	0	10.7	50.0	65	65.0	0	15.1	27.3	27.3	27.3
ง.ขนาดเล็ก	54.1	27.7	27.7	27.7	27.7	6.9	39.3	10.0	5	5.0	37.1	30.3	33.3	33.3	33.3

ตารางที่ 8 แสดงเปอร์เซ็นต์การเกิดแคสไลต์ ขนาดของแคสไลต์ และการตายนิ่งของแคสไลต์ที่เกิดจากการเพาะเลี้ยงใบกัญชา
เมื่อเลี้ยงได้ 5 สัปดาห์ ในอาหารสังเคราะห์ Murashige and Skoog แบบ Half strength ที่มีความ
เข้มข้น 2,4-D ; BA ต่างกัน

ลักษณะที่สังเกต เปอร์เซ็นต์	ความเข้มข้น 2,4-D : BA (มก./ลิตร)									
	0.5:5	0.5:2	0.5:5	2:0.5	2:2	2:5	5:0.5	5:2	5:5	
การเกิดแคสไลต์	100.0	100.0	100.0	97.1	94.7	87.9	88	83.3	82.4	
การตายนิ่ง	18.5	17.9	38.5	14.5	39.3	42.4	40	46.7	58.8	
ขนาดแคสไลต์										
ก. ขนาดใหญ่มาก	7.4	17.9	42.3	8.6	10.0	21.2	24	6.7	8.8	
ข. ขนาดใหญ่	11.1	46.4	0	11.4	15.0	3.0	8	16.7	11.8	
ค. ขนาดปานกลาง	25.9	17.9	57.7	51.4	65.0	27.3	24	46.7	35.3	
ง. ขนาดเล็ก	51.9	0	0	27.7	5.0	42.4	32	13.3	26.5	

3.3 ผลของความเข้มข้น 2,4-Dichlorophenoxy acetic acid (2,4-D : Kinetin)

จากการนำใบส่วนยอดของกัญชาเพาะเลี้ยงในอาหารสูตร MS แบบ Half strength ซึ่งมีสัดส่วนความเข้มข้นของ 2,4-D : Kinetin ต่าง ๆ กับพบว่าทุก combinations สามารถชักนำเนื้อเยื่อใบส่วนยอดของกัญชาให้เกิดแคลลัสได้ซึ่งมี 4 ขนาดคือ ขนาดใหญ่มาก น้ำหนักเฉลี่ย 620.7 มิลลิกรัม ขนาดใหญ่น้ำหนักเฉลี่ย 435.6 มิลลิกรัม ขนาดปานกลาง 180.2 มิลลิกรัม ขนาดเล็กน้ำหนักเฉลี่ย 98.7 มิลลิกรัม การเกิดแคลลัสจะปรากฏให้เห็นในปลายสัปดาห์ที่ 1 และจะสูงสุดในสัปดาห์ที่ 4-5 (ตารางที่ 9) (ตารางที่ 10) (ตารางที่ 11) การตายนิ่งจะเริ่มปรากฏให้เห็นในสัปดาห์ที่ 2 (ตารางที่ 9) (ตารางที่ 10) (ตารางที่ 11)

การเปรียบเทียบความเข้มข้นของ 2,4-D เมื่อใช้ร่วมกับ Kinetin ต่อเปอร์เซ็นต์การเกิดแคลลัสพบว่าเหมือนกับผลของ 2,4-D เมื่อใช้ร่วมกับ BA คือการเพิ่ม 2,4-D มีผลทำให้เปอร์เซ็นต์การเกิดแคลลัสลดลงคือ ใน combination ที่ความเข้มข้นของ 2,4-D ทำ (0.5 มก./ลิตร) เปอร์เซ็นต์การเกิดแคลลัสจะสูงเท่ากับ 79.2 % และ 100 % (ตารางที่ 9) เมื่อเพิ่มความเข้มข้นของ 2,4-D เป็น 2 มก./ลิตร (ตารางที่ 10) และ 5 มก./ลิตร (ตารางที่ 11) เปอร์เซ็นต์การเกิดแคลลัสจะลดลง

ผลของ 2,4-D เมื่อใช้ร่วมกับ Kinetin ต่อการตายนิ่งพบว่า การเพิ่มความเข้มข้นของ 2,4-D มีผลทำให้เปอร์เซ็นต์การตายนิ่งเพิ่มขึ้น (ตารางที่ 11) เช่นเดียวกับการเพิ่ม 2,4-D เมื่อใช้ร่วมกับ BA

สารควบคุมการเจริญ 2,4-D จำเป็นต่อการเกิดแคลลัสของเนื้อเยื่อ กัญชา และในปริมาณที่ต่ำ คือ 0.5 มก./ลิตร สามารถกระตุ้นให้เกิดแคลลัสขนาดใหญ่

การเพิ่มความเข้มข้นของ 2,4-D เมื่อใช้ร่วมกับ Kinetin จะมีแนวโน้มคล้ายกับ 2,4-D ใน BA คือ การเพิ่มความเข้มข้น 2,4-D ทำให้เปอร์เซ็นต์แคลลัสขนาดใหญ่ลดลง ซึ่งเห็นได้จากเมื่อเพาะเลี้ยงใบส่วนยอดกล้วยไม้ 5 สัปดาห์ ใน combination ที่มีความเข้มข้นของ 2,4-D ต่ำ (0.5 มก./ลิตร) เปอร์เซ็นต์แคลลัสขนาดใหญ่มาก และขนาดใหญ่จะสูง และเปอร์เซ็นต์แคลลัสขนาดปานกลางสูงมาก (ตารางที่ 9) เมื่อเพิ่มความเข้มข้นของ 2,4-D เป็น 2 มก./ลิตร (ตารางที่ 10) เปอร์เซ็นต์แคลลัสขนาดใหญ่ไม่มี เปอร์เซ็นต์แคลลัสขนาดกลางลดลง และเมื่อเพิ่มความเข้มข้นของ 2,4-D เป็น 5 มก./ลิตร (ตารางที่ 11) เปอร์เซ็นต์แคลลัสขนาดปานกลาง และขนาดใหญ่ลดลง

ผลของความเข้มข้น Kinetin เมื่อใช้ร่วมกับ 2,4-D ต่อขนาดแคลลัส พบว่าความเข้มข้นของ Kinetin ต่ำ (0.5 มก./ลิตร) จะให้เปอร์เซ็นต์แคลลัสที่มีขนาดใหญ่สูงกว่าความเข้มข้นของ Kinetin เท่ากับ 2 และ 5 มก./ลิตร (ตารางที่ 12)

ผลของ Kinetin เมื่อใช้ร่วมกับ 2,4-D ต่อการเกิดแคลลัสพบว่า ใน combination ที่มีความเข้มข้นของ 2,4-D เท่ากับ 2 มก./ลิตร การเพิ่ม Kinetin มีผลทำให้เปอร์เซ็นต์การเกิดแคลลัสลดลงคือ เมื่อความเข้มข้นของ Kinetin เท่ากับ 0.5 มก./ลิตร เปอร์เซ็นต์การเกิดแคลลัสเท่ากับ 80 % แต่เมื่อความเข้มข้นของ Kinetin เป็น 2 และ 5 มก./ลิตร เปอร์เซ็นต์การเกิดแคลลัสจะลดลงเป็น 50 % และ 47.8 % (ตารางที่ 10) ส่วนใน combination ที่มีความเข้มข้นของ 2,4-D ต่ำคือ 0.5 มก./ลิตร เมื่อความเข้มข้นของ Kinetin เท่ากับ 2 มก./ลิตร จะมีเปอร์เซ็นต์การเกิดแคลลัสต่ำกว่า ความเข้มข้นของ Kinetin เท่ากับ 0.5 และ 5 มก./ลิตร (ตารางที่ 9) แต่ใน combination ที่มีความเข้มข้นของ 2,4-D

เท่ากับ 5 มก./ลิตร เมื่อความเข้มข้นของ Kinetin เท่ากับ 2 มก./ลิตร จะให้เปอร์เซ็นต์การเกิดคลอโรสสูงกว่า 0.5 และ 5 มก./ลิตร (ตารางที่ 11) คือ ความเข้มข้น Kinetin เท่ากับ 2 มก./ลิตร ให้เปอร์เซ็นต์การเกิดเท่ากับ 85 % ซึ่งเปอร์เซ็นต์การเกิดสูงกว่า Kinetin 0.5 และ 5 มก./ลิตร ซึ่งมีเปอร์เซ็นต์การเกิดคลอโรสเท่ากับ 39.5 % และ 42.1 % (ตารางที่ 9) ตามลำดับ

ดังนั้น จากผลของ Kinetin เมื่อใช้ร่วมกับ 2,4-D ต่อเปอร์เซ็นต์การเกิดคลอโรสที่กล่าวมาเป็นที่น่าสนใจกว่าที่ความเข้มข้นของ 2,4-D ต่ำ (0.5 มก./ลิตร) กลาง (2 มก./ลิตร) และสูง (5 มก./ลิตร) ความเข้มข้นของ Kinetin ที่เหมาะสมต่อการเกิดคลอโรสแต่ละ range ไม่เท่ากัน จะเห็นได้ว่าที่ความเข้มข้นของ 2,4-D ต่ำ คือ 0.5 มก./ลิตร การเพิ่มความเข้มข้นของ Kinetin ไม่มีผลต่อเปอร์เซ็นต์การเกิดคลอโรส แต่มีผลต่อขนาดคลอโรสคือ การเพิ่มความเข้มข้นของ Kinetin ทำให้เปอร์เซ็นต์คลอโรสขนาดใหญ่ลดลง ใน combination ที่ 2,4-D ความเข้มข้นกลาง (2 มก./ลิตร) และสูง (5 มก./ลิตร) การเพิ่ม Kinetin จะยับยั้งการเกิดคลอโรส

นอกจากนี้ ยังพบว่า การเพิ่มความเข้มข้นของ Kinetin เมื่อใช้ร่วมกับ 2,4-D มีผลต่อการขยายขนาดของใบและก้านใบเหมือนกับ BA ที่ใช้ร่วมกับ 2,4-D คือ ทำให้ใบและก้านใบขยายขนาดใหญ่ขึ้น

เป็นที่น่าสังเกตว่าใน combination ที่มีความเข้มข้นของ 2,4-D ต่ำคือ 0.5 มก./ลิตร และที่ความเข้มข้นของ Kinetin สูงคือ 5 มก./ลิตร พบว่าคลอโรสที่มีขนาดใหญ่จะเกิดยาก

จากอิทธิพลของ 2,4-D และ Kinetin ที่กล่าวมาใหม่ว่าสัดส่วน ความเข้มข้น 0.5 : 0.5 มก./ลิตร เป็นสัดส่วนที่ดีที่สุด เมื่อเปรียบเทียบ สัดส่วนความเข้มข้นอื่น ๆ คือ ให้เปอร์เซ็นต์การเกิดแคลลัสสูงคือ 100 % เปอร์เซ็นต์ การเกิดแคลลัสขนาดใหญ่มากสูงคือ 35.7 % และมีเปอร์เซ็นต์การตายนิ่งเท่ากับ 10.7 %

ผลของความเข้มข้นของ Kinetin เมื่อใช้ร่วมกับ 2,4-D ต่อการตาย นิ่งของแคลลัสว่าการเพิ่มความเข้มข้นของ Kinetin มีผลทำให้เปอร์เซ็นต์การตายนิ่ง เพิ่มขึ้นคือ เมื่อความเข้มข้นของ Kinetin เท่ากับ 0.5 มก./ลิตร เปอร์เซ็นต์การตาย นิ่งจะเท่ากับ 10.7 % เมื่อความเข้มข้นของ Kinetin เพิ่มขึ้นเป็น 2 และ 5 มก./ลิตร เปอร์เซ็นต์การตายนิ่งจะเพิ่มขึ้นเป็น 37.5 % และ 70.8 % (ตารางที่ 12)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

ตารางที่ 9 แสดงเปอร์เซ็นต์การเกิดแคลลัสและการเจริญโตของแคลลัสที่เพาะเลี้ยงจากใบกัญชาในสัปดาห์ต่าง ๆ เมื่อเลี้ยงในอาหาร Murashige and skoog แบบ Half strength ที่มีความเข้มข้น 2, 4-D เท่ากับ 0.5 มก./ลิตร และ Kinetin เท่ากับ 0.5, 2 และ 5 มก./ลิตร

ลักษณะที่สังเกต เปอร์เซ็นต์	ความเข้มข้น 2, 4-D : Kinetin มก./ลิตร														
	0.5:5					0.5:2					0.5:5				
	สัปดาห์ที่					สัปดาห์ที่					สัปดาห์ที่				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
การเกิดแคลลัส	0	66.7	96.6	100	100	48.1	80	79.2	79.2	79.2	19.2	100	100	100	100
การตายเนื่อง จากแคลลัส	0	0	6.9	10.7	0	0	0	12.5	29.2	37.5	0	8.3	0	50	70.8
ก. ขนาดใหญ่มาก	0	0	0	13.8	35.7	0	0	0	0	8.3	0	0	0	8.3	8.3
ข. ขนาดใหญ่	0	0	13.8	13.8	7.1	0	0	8.3	8.3	0	0	0	8.3	8.3	8.3
ค. ขนาดปานกลาง	0	53.3	87.8	72.4	57.1	0	16	50.0	54.2	54.2	0	29.2	50.0	5.8	45.8
ง. ขนาดเล็ก	0	13.3	0	0	0	48.1	64	20.8	16.7	19.2	19.2	70.8	41.7	37.5	37.5

ก. แคลลัสขนาดใหญ่มาก นำหนัก 501 มิลลิกรัมขึ้นไป   ค. แคลลัสขนาดปานกลาง นำหนัก 151-350 มิลลิกรัมขึ้นไป
 ข. แคลลัสขนาดใหญ่ นำหนัก 351-500 มิลลิกรัมขึ้นไป   ง. แคลลัสขนาดเล็ก นำหนักต่ำกว่า 150 มิลลิกรัมลงมา

ตารางที่ 10 แสดงเปอร์เซ็นต์การเกิดแคลลัสและการเกิดของแคลลัสที่เลี้ยงจากใบกล้วยในสปีคาททาง ๆ เมื่อเลี้ยงในอาหาร Murashige and Skoog แบบ Half strength ที่ความเข้มข้น 2,4- เทากับ 2 มก./ลิตร และ Kinetin เทากับ 0.5, 2 และ 5 มก./ลิตร

ลักษณะที่สังเกต	ความเข้มข้น 2,4-D : Kinetin มก./ลิตร														
	2:0.5					2:2					2:5				
	สปีคาทที่					สปีคาทที่					สปีคาทที่				
การเกิดแคลลัส	0	19.2	68	80	80	0	17.2	24.1	39.1	50.0	8	29.2	39.1	47.8	47.8
การตายหนึ่ง	0	0	4	8	24	0	0	6.9	10.7	21.4	0	8.3	21.7	30.4	39.1
ขนาดแคลลัส															
ก. ขนาดใหญ่มาก	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
ข. ขนาดใหญ่	0	0	0	12	12	0	0	0	0	14.3	0	0	0	0	17.4
ค. ขนาดปานกลาง	0	0	12	24	32	0	0	0	10.7	21.4	0	0	8.7	13.0	13.0
ง. ขนาดเล็ก	0	19.2	52	44	36	0	17.2	24.1	28.6	14.3	8	29.2	26.1	34.8	17.4

ตารางที่ 11 แสดงเปอร์เซ็นต์การเกิดแคดลัสและการเติบโตของแคดลัสที่เลี้ยงจากใบของกัญชาในสัปดาห์ต่าง ๆ เมื่อเลี้ยงในอาหาร Murashige and Skoog แบบ Half strength ที่มีความเข้มข้น 2, 4-D เท่ากับ 5 มก./ลิตร และ Kinetin ที่มีความเข้มข้นเท่ากับ 0.5, 2 และ 5 มก./ลิตร

ลักษณะที่สังเกต เปอร์เซ็นต์	ความเข้มข้น 2, 4-D : Kinetin (มก./ลิตร)														
	5:0.5					5:2					5:5				
	สัปดาห์ที่					สัปดาห์ที่					สัปดาห์ที่				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
การเกิดแคดลัส	0	0	35.7	35.7	36.3	0	33.3	72.7	85	85	0	21.7	47.6	47.6	21.1
การตายหนึ่ง ขนาดแคดลัส	0	0	14.3	25.0	32.1	0	0	13.6	35	45	0	0	9.5	28.5	47.4
ก. ขนาดใหญ่มาก	0	0	0	0	7.1	0	0	0	0	35	0	0	0	0	10.5
ข. ขนาดใหญ่	0	0	0	0	7.1	0	0	0	25	5	0	0	0	9.5	0
ค. ขนาดปานกลาง	0	0	0	7.1	3.6	0	0	18.2	30	20	0	0	4.8	9.5	0
ง. ขนาดเล็ก	0	0	10.7	28.6	21.4	0	33.3	54.5	25	25	0	21.7	42.9	28.6	31.6

ตารางที่ 12 แสดงเปอร์เซ็นต์การเกิดแคดลัส ขนาดของแคดลัส และการตายนิ่งของแคดลัสที่เกิดจากการเพาะเลี้ยงใบกัญชา
เมื่อเลี้ยงได้ 5 สัปดาห์ ในอาหารสังเคราะห์ Murashige and Skoog แบบ Half strength ที่มีความ
เข้มข้น 2,4-D : Kinetin ต่างกัน

ลักษณะที่สังเกต เปอร์เซ็นต์	ความเข้มข้น 2,4-D : Kinetin (มก./ลิตร)									
	0.5:5	0.5:2	0.5:5	2.0:5	2:2	2:5	5:0.5	5:2	5:5	
การเกิดแคดลัส	100	79.2	100	80	50.0	47.8	39.3	85	42.1	
การตายนิ่ง	10.7	35.5	70.8	24	21.4	39.1	32.1	45	47.4	
ขนาดแคดลัส										
ก. ขนาดใหญ่มาก	35.7	8.3	8.3	0	0	0	7.1	35	10.5	
ข. ขนาดใหญ่	7.1	0	8.3	12	14.3	17.4	7.1	5	0	
ค. ขนาดปานกลาง	57.1	54.2	45.8	32	21.4	13.0	3.6	20	0	
ง. ขนาดเล็ก	0	16.7	33.3	36	14.3	17.4	21.43	25	31.6	

4. ผลของการเคลื่อนย้ายแคลลัสลงในอาหารใหม่ (Subculture) ที่มีต่อการเติบโตของแคลลัส

จากการนำแคลลัส 2 ขนาดคือ ขนาดใหญ่มาก น้ำหนักเฉลี่ย 632.5 มิลลิกรัม และขนาดปานกลาง น้ำหนักเฉลี่ย 190.3 มิลลิกรัม ที่ได้จากการเพาะเลี้ยงจากใบส่วนยอดของพืชอายุ 35 วัน มาเลี้ยงต่อ (subculture) ในอาหารใหม่ชนิดเดียวกันกับความเข้มข้นของ 2,4-D : BA เท่ากับ 0.5 : 5 มก./ลิตร เหมือนเดิม พบว่าการเพิ่มขนาดแคลลัสจะปรากฏให้เห็นในสัปดาห์ที่ 1 ขนาดแคลลัสจะเพิ่มสูงสุดในสัปดาห์ที่ 3 และจะขงักการเติบโตในสัปดาห์ที่ 4 น้ำหนักของแคลลัสเริ่มต้นเมื่อเริ่ม subculture เฉลี่ยเท่ากับ 152 มิลลิกรัม ทุก treatment

ผลของการ subculture ของแคลลัสขนาดใหญ่มาก พบว่าเมื่อเลี้ยงไว้ 4 สัปดาห์ จะได้แคลลัส 3 ขนาดคือ ขนาดใหญ่ (L) น้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ 610 มิลลิกรัม ขนาดกลาง (M) น้ำหนักเฉลี่ย 310 มิลลิกรัม ขนาดเล็ก (s) น้ำหนักเฉลี่ย 175 มิลลิกรัม ขนาดของแคลลัสที่ได้ส่วนใหญ่จะให้ขนาดกลาง (M) เท่ากับ 46.4 % รองลงมาคือ ขนาดเล็ก (s) เท่ากับ 39.3 % และขนาดใหญ่เท่ากับ 14.3 % (ตารางที่ 2) แคลลัสจะมีลักษณะเปื้อนแน่น (firm) และสีเหลืองเข้มกว่าแคลลัสเริ่มต้น (รูปที่ 4)

ผลของการ subculture ของแคลลัสขนาดปานกลางพบว่า ส่วนใหญ่ให้แคลลัสขนาดเล็ก (s) คือ 43.3 % รองลงมาคือ แคลลัสที่ไม่เพิ่มขนาด 30 % และแคลลัสขนาดกลาง (M) 26.7 % แคลลัสที่ได้จะมีลักษณะอวบน้ำ สีเหลือง (รูปที่ 5)

การเปรียบเทียบการ subculture ของแคลลัสขนาดใหญ่มาก และขนาดปานกลาง พบว่าในแคลลัสที่มีขนาดใหญ่มากจะให้เปอร์เซ็นต์แคลลัสขนาดใหญ่ สูงกว่าการใช้แคลลัสขนาดปานกลางคือ ให้แคลลัสขนาด L ซึ่งมีขนาดเป็น 4 เท่าของแคลลัสเริ่มแรก 14.3 % สำหรับแคลลัสขนาดปานกลางไม่ให้แคลลัสขนาด L เลย แต่ส่วนใหญ่จะให้ขนาด s เท่ากับ 43.2 % (ตารางที่ 13)

เป็นที่น่าสังเกตว่า แนวโน้มของแคลลัสขนาดใหญ่เมื่อ subculture มีโอกาสให้แคลลัสขนาดใหญ่ได้ ในขณะที่การ subculture แคลลัสขนาดกลางจะไม่ให้ แคลลัสขนาดใหญ่เลย

จะเห็นได้ว่า Cell line ที่มีศักยภาพในการเติบโตที่ดีจะให้แคลลัสที่เกิดใหม่ที่โต อัตราการเติบโตที่คล้าย ซึ่งจะให้ปริมาณในหัวข้อฉีกปลายผลต่อไป

ผลของ subculture ของแคลลัสที่ตายแข็ง พบว่าแคลลัสที่ตายแข็งไม่มีการเติบโตของแคลลัส และเป็นสีน้ำตาลดำเข้ม (รูปที่ 6)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

ตารางที่ 13 แสดงเปอร์เซ็นต์ขนาดแคสซิสต่าง ๆ เมื่อ subculture ในอาหาร Murashige and Skoog แบบ Half strength ที่มีสัดส่วนความเข้มข้น 2,4-D : BA เท่ากับ 0.5 : 5 มก./ลิตร แสงได้ 4 สัปดาห์

ขนาดของแคสซิสที่ใช้	เปอร์เซ็นต์ของขนาดแคสซิสที่เกิดจากการ subculture			
	ขนาด L	ขนาด M	ขนาด S	ไม่เพิ่มขนาด*
ขนาดใหญ่มาก**	14.3	46.4	39.3	0
ขนาดปานกลาง***	0	26.7	43.3	30
แคสซิสที่ตายนิ่ง	0	0	0	100

หมายเหตุ.- น้ำหนักเฉลี่ยแคสซิสเริ่ม subculture เท่ากับ 152 มิลลิกรัม เปอร์เซ็นต์
ที่เกิดจากจำนวน 15-30 ซาก

*ไม่เพิ่มขนาด มีทั้งแคสซิสที่ตายและยังมีชีวิตอยู่

**น้ำหนักเฉลี่ย 632.5 มิลลิกรัม

***น้ำหนักเฉลี่ย 190.3 มิลลิกรัม

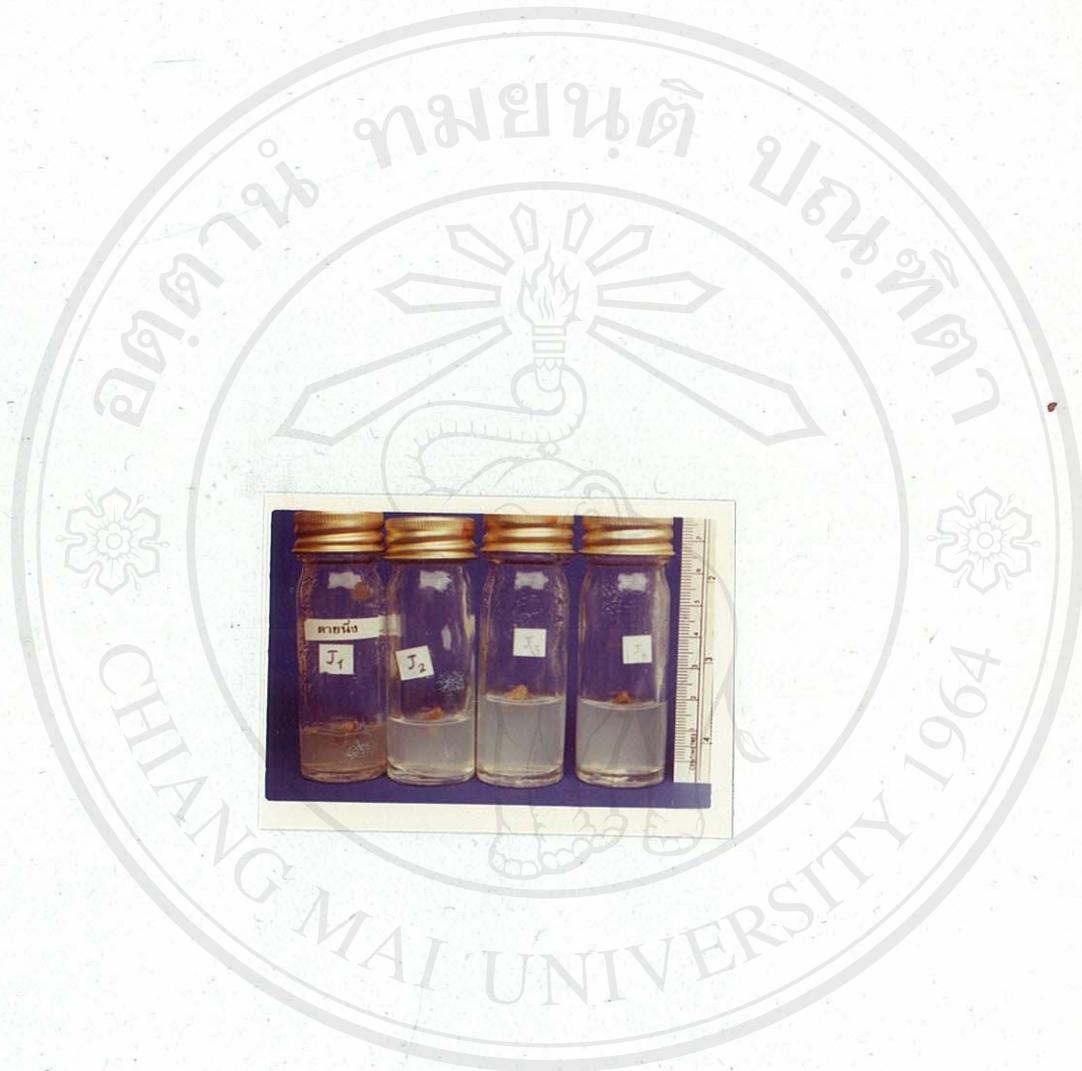
รูปที่ 4 แสดงการเติบโตของแคลลัสขนาดต่าง ๆ ที่ไต่จากการ subculture จาก
 แคลลัสขนาดใหญ่มาก เมื่อ 4 สัปดาห์ ในอาหาร Murashige and Skoog
 (Half strength) ที่มี 2,4-D : BA เท่ากับ 0.5 : 5 มก./ลิตร
 ขวด A₁ เป็นแคลลัสที่ไม่ได้ subculture คงเลี้ยงในอาหารเก่า
 ขวด A₂-A₄ เป็นแคลลัสที่เติบโตได้ขนาด S, L และ M ตามลำดับ หลัง
 จากการ subculture

รูปที่ 5 แสดงการ เติบโตของแคลลัสขนาดต่าง ๆ ที่ได้จาก การ subculture จาก แคลลัสขนาดปานกลาง เมื่อ 4 สัปดาห์ ใน MS media ที่มี 2,4-D : BA เท่ากัน 0.5 : 5 มก./ลิตร

ขวด K_1 เป็นแคลลัสที่ไม่ได้ subculture คงเลี้ยงในอาหารเก่า

ขวด K_2-K_4 เป็นแคลลัสที่มีขนาด 8 และไม่เติบโตตามลำดับ หลัง subculture

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

รูปที่ 6 แสดงลักษณะการไม่เติบโตของแคลลัสที่ได้จากการ subculture จากแคลลัสที่ตาบ่ง เมื่อ 4 สัปดาห์ ใน MS media ที่มี 2,4-D : BA เท่ากับ 0.5 : 5 มก./ลิตร

- J₁ เป็นแคลลัสที่ไม่ได้ subculture คงเลี้ยงในอาหารเก่า
- J₂-J₄ เป็นแคลลัสที่ subculture แต่ไม่เติบโต

การทดสอบสารที่มีฤทธิ์ Antimicrobial จากเนื้อเยื่อเคล็ดสัที่ไ้จากใบส่วนนอกของกัญชา

การทดสอบครั้งที่ 1

จากการนำเคล็ดสัที่ไ้จากใบส่วนนอกของกัญชาอายุ 60 วัน ขนาด 1 ลูกบาศก์เซนติเมตร วางลงบนอาหารเลี้ยงเชื้อจุลินทรีย์ (Nutrient agar) ซึ่ง spread plate ทั่วเชื้อ Bacillus megaterium, Escherichia coli, Pseudomonas aeruginosa, Candida albicans, Micrococcus luteus, Proteus vulgaris, Aspergillus niger และ Penicillium sp. พบว่าไม่ปรากฏ clear zone กับเชื้อที่ทดสอบ ดังตารางที่ 14 แต่ปรากฏว่าเกิด clear zone กับเชื้อจุลินทรีย์ชนิดหนึ่งซึ่งมีลักษณะเป็นเส้นใยคล้ายรา (รูปที่ 7) ซึ่งเชื้อ (unknown) นี้เกิดจากการติดเชื้อ (contaminate) ของอาหารเลี้ยงเชื้อขณะทดลอง

ตารางที่ 14 แสดงผลการทดสอบสาร Antimicrobial จากเนื้อเยื่อเคล็ดสัในส่วนนอกของกัญชาด้วยเชื้อ microbial ชนิดต่าง ๆ

เชื้อที่ทดสอบ	ผลการทดลอง
<u>Bacillus megaterium</u>	-
<u>Escherichia coli</u>	-
<u>Pseudomonas aeruginosa</u>	-
<u>Candida albicans</u>	-
<u>Micrococcus luteus</u>	-
<u>Proteus vulgaris</u>	-
<u>Aspergillus niger</u>	-
<u>Penicillium</u> sp.	-
Unknown	+

- ไม่เกิด clear zone

+ เกิด clear zone

ผลการทดสอบครั้งที่ 2

จากการนำเอา callus ที่ได้จากใบส่วนยอดกัญชายุ 60 วัน น้ำหนัก 2 กรัม นำมาเพาะเพาะตามของ ϕ 0.5 ซม. จุ่มลงใน callus ที่บดแล้ววางลงบนอาหารเลี้ยงเชื้อจุลินทรีย์ที่ spread plate ด้วยเชื้อ Bacillus megaterium พบว่าไม่ปรากฏ clear zone การเลือกเชื้อ B. megaterium นี้มาศึกษาทดสอบเพื่อเป็น preliminary experiment เนื่องจาก Veliky and Genest (1972) รายงานว่า เชื้อชนิดนี้ที่ขจัดของคอสสาร antimicrobial ที่ผลิตจากเซลล์ของกัญชาโคโคที่สุก ดังนั้น ถ้าเชื้อนี้ไม่เกิด clear zone กับเซลล์ที่นำมาบดก็อาจจะไม่ต้องทดสอบกับเชื้อชนิดอื่น แต่ถ้ามีการทดสอบครั้งต่อไปควรทดสอบกับเชื้อ microbial หลาย ๆ เชื้อ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

รูปที่ 7 แสดงการเกิด clear zone ของแกลลัสที่เพาะเลี้ยงจากใบกล้วยที่มีอายุ 60 วัน กับเชื้อจุลินทรีย์ชนิดหนึ่ง (unknown) ที่เกิดจากการติดเชื้อ (contaminate)